

Voorgangers: Piet Lahaye en Hans van Hak

Wij wachten op het licht

Lied: Gegroet, jij, jij, die om liefde komt en licht. Gegroet.

Inleiding: de dichter Tagore schrijft:

Het geloof is als een vogel die zingt,
als de nacht nog donker is.
Herkennen wij dat? Zijn wij ook zo?
Voelen wij, dat de dag aanbreekt?
En zingen wij alvast vooruit op het morgenlicht?
Dat zou misschien wel eens de kern
van onze beleving van Pasen kunnen zijn:
Wij leven nog in de kleine uurtjes;
Het is nog donker;
Wij zullen nog moeten sterven
maar wij zingen alvast vooruit op de verrijzenis;
Wij juichen alvast over de opstanding
in het vaste vertrouwen
dat Jezus ook voor ons de dood heeft weggedaan.
De vreugde van Pasen kome over ons allen.

Gebed

Allen: Doe lichten over ons uw aangezicht,
u die genoemd wordt
bron van leven, vuur van liefde
Ziende, horende God
u die licht zijt
en leven schenkt
veeg de schaduw weg,
ontsluit onze handen,
open ons.
Geef uw Licht
de ruimte
in ons.

Wij steken de paaskaars aan

Vg: Licht van liefde en leven in ons midden,
van leven door dood en duisternis heen,
mogen we samen delen.

Wij geven het licht van de paaskaars aan elkaar door

Allen: Ontsteek nieuw licht,
verwarm ons hart

dat wij elkaar herkennen;
dat blinde ogen worden verlicht,
dat dove harten gaan horen,
dat wildernis zal bloeien als een tuin,
dat springen zal een bron van levend water.

Geef ons uw woord,
het eigenlijke licht
dat ieder mens verlicht
die komt ter wereld
geef ons te drinken
uit die bron van levend water.

Zoals U uit vuur gesproken hebt
tot Israël, uw volk, uw eerste liefde
spreek nu en hier tot ons;
woorden van bevrijding.

De kaarsjes worden rond de paaskaars geplaatst

Lied: Dit is een morgen als ooit de eerste

Evangeliëlezing Lucas H 24, 13 – 35 (tekst Huub Oosterhuis)

De eerste dag van de week.
Drie vrouwen hebben met eigen handen balsem toebereid.
Zij naderen de steen. Zij zien twee mannen
in blinkend kleed en buigen diep ter aarde.
Wat zoekt gij hem te midden van de doden,
de Levende, hij is niet hier, hij leeft.

Diezelfde dag: twee, woedend van ellende,
houden het voor gezien, twee uit ons midden.
Zij keren naar hun dorp dat Emmaüs heet.
Waarover spraken zij? Dat kun je raden.

Een vreemde voegt zich bij hen, loopt een eind mee,
't is Jezus zelf – hun ogen overmeesterd,
herkennen niet zijn ogen en gestalte.

Hij sprak tot hen: Wat zijn dit voor een woorden
die jullie elkaar driftig tegenwerpen.
Zij houden in, ontstemd. Een van de twee,
Kleopas, neemt het woord: Ben jij dan die
enige vreemde in Jeruzalem
die niet weet wat geschied is dezer dagen,
Daar, in het hart van de stad? Hij zegt: Wat dan?

Ze barsten los: Jezus de Nazareeër,
man van godswege, wat hij zei dat deed hij,
die mens was een profeet voor heel het volk.
Maar onze hoge heren, tempelvoogden,

hebben hem uitgeleverd aan de macht
van de Romeinen en hij werd gekruisigd.
Wij hadden zo gehoopt dat hij het was
die onze slavenwereld zou bevrijden.

Na alles is dit al de derde dag -
en heeft een drietal vrouwen uit ons midden
ons opgejuind: ze waren bij zijn graf
nog deze morgen vroeg, maar ze vonden niet
zijn lichaam - toen, bij toverslag, aanschouwden
zij twee sneeuw witte boden uit de hemel
die zeiden dat hij leeft.

Hij sprak tot hen:

O jij en jij die van niets weet, o slome
lichtsluwe harten, moedeloos geworden,
moest de messias dit niet lijden, dacht je
om zo voorgoed zijn overwicht te winnen?

En hij begon bij Mozes, en liep alle
profetenteksten door, en liet hen zien
wat over de messias staat geschreven.

Zo waren zij dicht bij het dorp gekomen.
Hij hield zich of hij verder wilde gaan.
Maar zij bezwoeren hem: Het is haast avond,
de dag is al gedaald, blijf toch bij ons.

En hij ging mee naar binnen om te blijven.

En het geschiede toen hij aanzat aan
de tafel met het brood, hij nam het brood,
hij sprak de zegen uit, hij brak en gaf het -
en zij herkenden hem met open ogen.

En die seconde, dat zij hem herkenden,
werd hij onzichtbaar en was weg, verdwenen.

O, was ons hart niet als een brand in ons
toen hij ons op de weg de Schrift verklaarde.

Acclamatie: Alleluja (3 x)

Overweging

Die twee reizigers op weg van Jeruzalem naar Emmaüs, ze hadden de hoop opgegeven. Ze hadden gedacht dat Jezus.... Ja, wat hadden ze eigenlijk gedacht? Aan iets groots, iets opzienbarends. Dat er ineens legioenen van volgelingen zouden opgestaan zijn, die onder aanvoering van Jezus de Romeinen verjaagd zouden hebben? Dat zou een echte verlossing geweest zijn. Ja, en voor ze vertrokken waren uit Jeruzalem, hadden ze wel beuzelpraatjes van vrouwen gehoord over zijn verrijzenis, maar door die verhalen was het leven van alledag toch niet echt veranderd. Net zo min als door de verhalen over de opwekking van Lazarus en de jongeling van Naïm. En dat alles vertelden

ze aan die man die ze onderweg tegenkwamen en die met hen meeliep. Kennelijk hadden zij van alles wat Jezus hun verteld en geleerd had, niet veel begrepen. Ze waren zo teleurgesteld dat ze die vreemdeling niet eens herkenden, ook niet toen hij hun de Schriften ging uitleggen. Ze herkenden hem pas, toen hij het brood brak en met hen deelde. Pas toen realiseerden zij zich dat alles wat Jezus hun geleerd had tot uitdrukking, tot leven kwam in dat breken en delen. Breken wat je hebt en het delen met de ander en zo een gemeenschap vormen met elkaar, met Jezus en in Jezus met de Vader. Een gemeenschap gebaseerd op liefde voor de Vader en voor de medemens. En die liefde en daar waren zij nu echt zeker van, die liefde was sterker dan de dood. Jezus was daar het duidelijkste voorbeeld van. Hij was echt verrezen. Zij hadden met hem gesproken, hij had met hen het brood gebroken. En pas toen werd hun alles wat die vreemdeling over Mozes en de profeten verteld had, duidelijk. Pas toen werd hun duidelijk wat Jezus bij de opwekking van Lazarus tegen Marta gezegd had: Ik ben de opstanding en het leven. Wie in mij gelooft zal leven, ook wanneer hij sterft, en ieder die leeft en in mij gelooft zal nooit sterven. Geloof je dat? Marta geloofde. De leerlingen van Emmaüs, zij geloofden. En wij, en ik? Geloven wij ook. Of zeggen wij ook net als de apostel Thomas: Eerst zien en dan geloven. Soms als wij tijdens de viering het brood breken en met elkaar delen, komt net als bij die leerlingen van Emmaüs, bij mij en ik denk ook bij u dat gevoel van herkenning weer boven. Dat gevoel van: Ja, hij is er en hij laat ons niet in de steek. Juist zulke momenten, als wij hier samen zijn en die gemeenschap met Jezus met de Vader en met elkaar ervaren, geven ons de kracht om door te gaan. De kracht om te geloven in de essentie van het Paasverhaal, dat die God een mens die van hem houdt en dat laat zien in de manier, waarop hij met zijn medemens omgaat, niet verloren laat gaan. Dat is wat Jezus ons heeft duidelijk willen maken in zijn leven en sterven.

Door Piet Lahaye

Zalig Pasen.

Stilte

Lied: De Heer is waarlijk opgestaan (GvL 424)

Geloofsbelijdenis

Allen: Ik geloof in God die leeft
en die wil dat mensen ten volle leven.

Ik geloof in God die als een vader
van mensen houdt, met hen op weg gaat,
hen stuurt en beweegt.

Ik geloof in Jezus van Nazareth,
de gezalfde, de Christus.
Hij was ten volle door God bewogen.

Ik geloof dat Jezus mensen heeft doen opstaan
uit alles wat hun leven en geluk stuk maakt.

Ik geloof dat Gods kracht ook nu
wonderen verricht in open en goede mensen.

Ik geloof dat Gods Geest ons levend en krachtig houdt
om verder te doen wat Jezus begonnen is.

Ik geloof in de gemeenschap van de kerk
die getuige wil zijn van Gods liefde,

teken van hoop op een betere wereld
en van hoop dat alles terechtkomt.

Ik geloof dat het leven sterker is dan de dood
en liefde krachtiger dan haat.

Ik geloof dat iedere mens, hier en nu,
door God geroepen is
en voor altijd in Hem geborgen is. Amen.

Voorbede: het leven delen

Vg: Voor hen die met ons
het leven delen
en niet te eten hebben,
worden opgejaagd en
uit hun land verdreven.

Allen: Wij leven met hen mee
en bidden
om overeind te zetten
en staande te blijven

Wij zingen: O Heer God (GvL 399)

Vg: Voor hen die met ons
het leven delen
en ziek, ontgoocheld
de moed verliezen,
door al wat gebeurt
in niets meer geloven
niemand nog vertrouwen.

Allen: Wij leven met hen mee
en bidden
om grond onder de voet
een horizon voor ogen

Wij zingen: **O Heer God (GvL 399)**

Vg: Voor hen die met ons
het leven delen
en kansen krijgen,
met talenten zijn gezegend
met gezag bekleed
rond huis of wereldwijd.

Allen: Wij leven met hen mee
en bidden
om ontzag voor het leven
eerbied voor de mens

Wij zingen: O Heer God (GvL 399)

Onze vader

Allen: Onze vader,
wij zijn blij dat U vanuit uw hoge hemel
de aarde omringt met uw zorg en
dat U onze God wilt zijn,
sterker en betrouwbaarder in de liefde
dan welke mens ook.

Dat uw naam heilig mag blijven,
want hij blijft een baken
voor meer menselijkheid en goedheid.
Laat uw rijk komen:
de kracht van de Liefde
die niemand kan weerstaan.

Uw wil kan niet anders dan liefde zijn
die, op aarde en in de hemel, geschiede:
door ons toedoen,
meer dan wij soms vermoeden
en durven te hopen,
maar vooral door uw genade.

Het dagelijkse brood dat voor ons
zo vanzelfsprekend op tafel komt,
is voor velen iedere dag weer een vraagteken.
Geef het aan iedereen,
door onze bereidheid tot delen
sterker te maken.

Paasgedachte

Het wordt lente.
Al wat kaal was
tooit zich als vanzelf,
al wat stom was of zweeg
laat zich fluitend horen,
al wat dor was
raakt in bloei.
Ik hoop dat u ziet
wat er gebeurt:
leven is genade.

Het wordt lente.
Bloemen groeien
naar het licht,
dieren ontwaken
uit hun slaap,
mensen kruipen
uit hun schulp.
Ik hoop dat u ziet

wat er gebeurt:
leven naar het licht.

Het is Pasen.
mensen gaan zien
wie Hij was:
radicaal goed
en vol vertrouwen.
Mensen staan op,
gaan Hem achterna.
Ik hoop dat u ziet
wat er gebeurt:
Hij komt in ons
tot leven.

Zegenbede

“Brandde ons hart niet?”,
zeiden de twee van Emmaüs tot elkaar
na hun ontmoeting met Jezus.
En zij gingen op weg
om hun ervaringen met velen te delen.
Ook wij zullen op weg gaan.
In woord en werk mogen ook wij uitstralen
wat mensen in vriendschap en vrede
met elkaar verbindt.
Dat mogen wij elkaar van harte toewensen.
Licht van Pasen mag met ons meegaan.
Wij gaan immers in het spoor van iemand
die ons naar volheid van leven is voorgegaan.
in de naam van de +Vader en de +Zoon en de heilige +Geest. Amen

Slotlied: (GvL 639) (alleen de coupletten 1 en 2)

Van grond en vuur zult Gij ons maken.

= Zalig Pasen =